

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS-2334/835.3/2-2014

V Praze dne 3.9. 2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, kterou podal alžírský státní občan **Alžírsko**, trvale bytem

takto:

žádosti výše jmenované o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje**.

Odůvodnění

Žadatel dne 19.12. 2013 podal prostřednictvím Krajského úřadu Olomouckého kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Správní řízení ve věci bylo zahájeno dnem 17.2. 2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra žadatele v rámci usnesení o přerušení správního řízení ze dne 29.7. 2014 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo, že správní řízení zahájilo podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Současně byl poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Zároveň byl žadatel správním orgánem vyzván, aby mu ve lhůtě stanovené v předmětném usnesení zaslal v něm konkrétně specifikované dokumenty a vyjádření. Žadatel tak ve stanovené lhůtě učinil, resp. požadované dokumenty a vyjádření správnímu orgánu doložil.

Ze státoobčanského spisu vyplynulo, že žadatel dne 24.10. 2009 uzavřel ve Francii manželství s českou státní občankou. Z tohoto manželství se v České republice narodil syn, po matce český státní občan. Žadatel ve svém životopisu uvedl, že do České republiky přesídlil natrvalo v roce 2010. V ČR pak prokazatelně žije od počátku roku 2011, kdy zde byl zdravotně pojištěn.

2 Dne 26.7. 2012 byl žadateli na území České republiky povolen trvalý pobyt. Již v lednu roku 2011 si vzhledem ke své znalosti cizích jazyků a ekonomickému vzdělání našel v Praze zaměstnání, konkrétně v pražské firmě. V srpnu roku 2012 nastoupil do britské firmy Regus, sídlící rovněž v Praze, a to na pozici koordinátora, následně na pozici konzultanta. Protože tato firma se postupně začala přesouvat na Filipíny, nastoupil dne 1.12. 2013 do firmy ADP na pozici SAP konzultanta, kde pracuje dosud.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínku stanovenou k udělení státního občanství ČR v § 7 odst.1 písm.c) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť výpisem z trestního rejstříku vyžádaného správním orgánem z moci úřední bylo prokázáno, že nebyl v posledních pěti letech (ani nikdy předtím) pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Z protokolu o pohovoru z českého jazyka, uskutečněného na příslušném úřadu podle vyhlášky MŠMT č. 137/1993 Sb., vyplynulo že žadatel splňuje rovněž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.d) předmětného zákona, když řádně prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel konečně splňuje i podmínku stanovenou v § 7 odst.1 písm.e) dotčeného zákona, neboť nebylo prokázáno, že by porušoval zvláštní právní předpisy na úseku zdravotního pojištění, daní, odvodů a poplatků, a na úseku vstupu a pobytu cizinců na území ČR.

Pokud jde o podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst. 1 písm.b) daného zákona, tedy podmínku pozbytí dosavadního státního občanství, její splnění se s odkazem na ust. § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.a) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť jeho trvalý pobyt nedosahuje předepsané délky pěti let ke dni podání žádosti. Uvedenou podmínku by mu bylo možno prominout s odkazem na ust. § 11 odst.1 písm.e) citovaného zákona, když má v České republice povolen trvalý pobyt a jeho manželka je českou občankou. Správní orgán však dospěl po důkladném uvážení k závěru, že žadateli splnění uvedené podmínky nepromine. Žadatelův trvalý pobyt v České republice totiž nedosahuje ke dni podání žádosti ani polovinu zákonem požadované délky, když činil ke dni podání žádosti jeden a půl roku). Navíc ani jeho celková doba pobytu v ČR od prosince roku 2010 nedosahuje pěti let. Délka trvalého pobytu žadatele na území ČR je pak příliš krátká na to, aby mohla být objektivně posouzena jeho celková integrace do české společnosti.

K tomu se doplňuje, že na udělení státního občanství České republiky nikdy nebyl a není právní nárok, což ve svém důsledku znamená, že žadatelé nemusí být vyhověno, i kdyby splňoval veškeré zákonem stanovené podmínky k udělení státního občanství České republiky. Tím spíše nemusí být vyhověno žadateli, který některou z těchto podmínek nespĺňuje, byť by i splňoval některý ze zákonem stanovených důvodů pro její případné prominutí.

Za těchto skutečností nebylo žadateli státní občanství uděleno a rozhodnuto bylo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy

